

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 9C/225/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4116211582
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Janka Benkovičová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2017:4116211582.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudkyňou Mgr. Jankou Benkovičovou v spore žalobcu: Československá obchodná banka, a.s., IČO: 36 854 140, Michalská 18, 815 63 Bratislava, zast.: Malata, Pružinský, Hegedúš & Partners s r.o., Prievozská 4/B, 821 09 Bratislava, proti žalovanému: H. J. (J.), nar. XX.X.XXXX, X., L. XX, o zaplatenie sumy 729,50 eur s prísl., takto

rozhodol:

Súd žalobu zamietá.
Žalovaná má právo na plnú náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1/ Žalobca sa žalobou zo dňa 5.5.2016 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú k zaplateniu sumy 729,50 eur, ktorá suma pozostáva z istiny vo výške 433,43 eur, úroku vo výške 188,99 eur vyčísleného k 31.3.2016 a z úroku z omeškania vo výške 107,08 eur vyčíslenému k 31.1.2016, pričom domáhal sa zaplatenia aj úroku z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 622,42 eur od 1.4.2016. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca na základe žiadosti žalovanej o vydanie ČSOB kreditnej karty vystavil dňa 11.6.2007 oznámenie o poskytnutí úveru ku kreditnej karte, ktorým došlo k uzatvoreniu zmluvy o úvere ku kreditnej karte, v zmysle ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť za splnenia dohodnutých podmienok žalovanej peňažné prostriedky na čerpanie do výšky úverového limitu na sumu 497,91 eur (15.000,- Sk) a tento bola žalovaná oprávnená čerpať dňom 11.6.2007. Žalovaná sa zaviazala uhradiť žalobcovi dlžnú sumu, ktorá predstavuje zostatok čerpaného úveru, úroky a príslušné poplatky ku dňu uzávierky, najneskôr v deň splatnosti, t.j. 15.-ty deň v mesiaci v ľubovoľnej výške, najmenej vo výške minimálnej splátky, ktorá bola podľa všeobecných obchodných podmienok vo výške 5 % z dlžnej sumy, minimálne 16,60 eur. Žalobca bol oprávnený inkasovať príslušnú splátku z bežného účtu žalovanej a žalovaná sa zaviazala vytvárať ku dňu splatnosti dostatočné krytie peňažnými prostriedkami na svojom bežnom účte. Úroková sadzba bola podľa všeobecných obchodných podmienok pohyblivá a dohodnutá v zmluve, pričom žalobca mal právo výšku úrokovej sadzby kedykoľvek meniť a zmenu oznámiť vo výpise, na výveskách na pobočkách a na internetovej stránke. Výšku úroku z omeškania žalobca vyčísľil ku dňu 16.11.2013 vo výške 8,25 %, teda deň nasledujúci po splatnosti (zosplatnení) úveru a žalobca má nárok úročiť nesplatenú istinu po termíne splatnosti úrokovou sadzbou 19,50 %.

2/ Právny zástupca žalobcu sa na pojednávanie nedostavil, mal doručené predvolanie, neúčast' ospravedlnil a preto súd podľa § 180 CSP pojednával v jeho neprítomnosti.

3/ Žalovaná uviedla, že má dlh voči žalobcovi, pričom pohľadávka vznikla ešte za trvania jej manželstva, kedy mala kreditnú kartu, ktorú použila najneskôr v roku 2008, zrejme čerpanie do februára 2014 bolo bez jej vedomia bývalým manželom, nakoľko účet rušila v roku 2008, rozviedla sa v roku 2012 alebo 2013. Vyjadrila sa, že zmenu adresy neoznamovala žalobcovi a žiadala prípadný dlh povoliť splácať v splátkach maximálne po 50 eur mesačne.

4/ Súd okrem výsluchu žalovanej doplnil dokazovanie oboznámením sa s oznámením o poskytnutí úveru k ČSOB kreditnej karte, s obchodnými podmienkami pre ČSOB kreditnú kartu, s podmienkami

pre vydanie a používanie ČSOB kreditnej karty, s oznámením o zosplatnení úveru s doručenkou, s úrokovými sadzbami žalobcu, s výpisom z účtu žalovanej, s prehľadom platobnej disciplíny žalovanej a dospel k tomuto skutkovému a právnomu záveru:

5/ Na základe žiadosti žalovanej o vydanie ČSOB kreditnej karty zo dňa 11.6.2007, vystavil žalobca v ten istý deň oznámenie o poskytnutí úveru k ČSOB kreditnej karte, k žiadosti registrovanej číslo 002460894R, na základe ktorého bola oprávnená žalovaná čerpať úver do výšky úverového limitu do sumy 497,91 eur (15.000,- Sk), počnúc dňom 11.6.2007. Podľa obchodných podmienok bola žalovaná povinná uhradiť žalobcovi dlžnú sumu ku dňu uzávierky a to najneskôr v deň splatnosti teda 15.-ty deň v mesiaci v minimálnej splátke podľa článku 5 bod 5.1 všeobecných obchodných podmienok a to 5 % z dlžnej sumy, minimálne vo výške 16,60 eur. V oznámení o poskytnutí úveru k ČSOB kreditnej karte je uvedený deň splatnosti vždy 15.-ty deň v mesiaci, otvorenie úverového účtu dňom 11.6.2007, úroková sadzba 18,50 %, debetná úroková sadzba 30 % a sadzba úrokov z omeškania 15 % . Žalovanej bolo oznámené zosplatnenie úveru dňom 16.11.2013. Podľa platobnej histórie Žalovanej vyčerpala celkove sumu 3048,02 €, zaplatila celkove sumu 4658,34 €, pričom žalobca zaplatenú sumu zaúčtoval na istinu vo sume 2635,21 €, na poplatky v sume 747,56 €, a zvyšok na úroky a úroky z meškania.

6/ Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom

7/ Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

8/ Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

9/ Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

10/ Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

11/ Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

12/ Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

13/ Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

14/ Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákona dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nespĺní, je v omeškaní. Ak ho nespĺní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

15/ Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákona ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

16/ Základnú charakteristiku spotrebiteľských zmlúv upravuje Občiansky zákonník v § 52 a nasledujúcich. Ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ, na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jeho zmeny. Základnou zásadou spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, t.j. ustanovuje, ktoré spôsobuje

značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sú absolútne neplatné, a teda nie je potrebné, aby sa ich neplatnosti spotrebiteľ dovolával. I v prípade spotrebiteľských vzťahov vzniknutých pred nadobudnutím účinnosti zákona, ktorý bol režim spotrebiteľských zmlúv do právneho poriadku transformovaný, je treba cestou výkladu podústavného práva dosiahnuť, zabezpečiť právnu ochranu i v týchto prípadoch, nakoľko materiálne nahliadané pozícia kontrahenta, uzatvárajúceho zmluvu pred nadobudnutím účinnosti zákona sa nijako nelíši od spotrebiteľa uzatvárajúceho zmluvu už v režime spotrebiteľských zmlúv, to znamená, že práva dodávateľa vzniknuté na základe zmluvných podmienok, ktoré by mali podľa neskoršej právnej úvahy povahu tzv. neprijateľných, resp. neprímeraných podmienok, a ktoré by tak boli s poukazom na ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení ex lege neplatné, nemôžu v zmysle ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 265 Obchodného zákonníka používať právnu ochranu (nález Ústavného súdu ČR sp. zn. 1.ÚS 342/2009, uznesenie KS v Žiline sp. zn. 9Co 236/2010 zo dňa 30.08.2010, uznesenie KS Prešov z 30.09.2009 sp. zn. 7CoE 34/2009, rozhodnutie KS v Nitre z 10.02.2009 sp. zn. 6Co 254/2008). Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam treba na zmluvu strán pozeráť ako na spotrebiteľskú zmluvu.

17/ Závazkový vzťah založený zmluvou o úvere, úverová zmluva je obchodným záväzkovým vzťahom. Ide o tzv. absolútny obchod (§§ 497a, 708 Obchodného zákonníka). Ide o označenie právnej teórie a súdnej praxe pre záväzkový vzťah, ktorý sa vždy riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka, bez ohľadu na povahu účastníkov tohto záväzkového vzťahu. Teda tu nie rozhodujúci subjekt, ale objekt tohto záväzkového vzťahu. Korigujúcim ustanovením však v prípade spotrebiteľských zmlúv, resp. spotrebiteľského vzťahu, ktorým je aj prejednávaný prípad, je už vyššie spomínané ustanovenie § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka. Právna úprava týkajúca sa spotrebiteľských zmlúv obsiahnutá v uvedených ustanoveniach Občianskeho zákonníka, je vo vzťahu k úprave zmluvného záväzkového práva obsiahnutej v Obchodnom zákonníku špeciálnou právnou úpravou, upravujúcou spotrebiteľské zmluvy. Zákonodarca s účinnosťou od 01.04.2015 (zákonom č. 102/2014 Z.z.) precizoval dovtedy účinné ustanovenie § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom tak, že do tohto ustanovenia zapracoval aj toto znenie: Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Podľa názoru súdu účinná právna úprava stanovuje povinnosť prednostne použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka.

18/ V danom prípade strany uzatvorili zmluvu o úvere, ide však o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa vzťahuje ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka ako aj ust. osobitného zákona o spotrebiteľských úveroch. Napriek tomu, že úverová zmluva je absolútnym obchodným záväzkovým vzťahom v zmysle Obchodného zákonníka, vzhľadom na charakter účastníkov zmluvy v postavení dodávateľa a spotrebiteľa ako aj vzhľadom na tzv. formulárový typ zmluvy, keď spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť obsah zmluvných podmienok, je potrebné na tento právny vzťah aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákona a zákona o ochrane spotrebiteľa.

19/ Podľa § 23a) ods. 2 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa sa na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli priamo uzavreté podľa Občianskeho zákonníka použijú primerane ustanovenia Občianskeho zákonníka (rozsudok KS Žilina z 30.09.2010 sp. zn. 9Co/312/2010, rozsudok KS Žilina z 13.10.2010 sp. zn. 7Co/284/2010).

20/ Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi žalobcom ako bankou a veriteľom a žalovanou ako klientom a dlžníkom došlo na základe Oznámenia o poskytnutí úveru k ČSOB Kreditnej karte k uzavretiu zmluvy o úvere, na základe ktorého žalobca poskytol žalovanému úver do výšky úverového limitu 497,91 eur, pri úrokovej sadzbe vo výške 18,50% ročne. Je nepochybné, že žalobca a žalovaná uzavreli spotrebiteľskú zmluvu. Na uvedený právny vzťah je tiež potrebné aplikovať zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a vychádzať pritom z ustanovenia § 3 ods. 3, v zmysle ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 až 54 Občianskeho zákonníka. Prvou žalobcom uplatňovanou sumou je nárok na zaplatenie istiny v sume 433,43 eur. Je nepochybné, že žalovaná prostredníctvom kreditnej karty vyčerpala úver v sume 497,91 eur dňa 11.6.2007 ako vyplýva z prehľadu platobnej histórie. Celkovo vyčerpala sumu 3048,02 €, zaplatila celkove sumu 4658,34 €, pričom súd žalovanou vykonané úhrady započítal na úhradu istiny v zmysle citovaného ust. § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka a keďže žalovaná uhradila viac ako vyčerpala, súd žalobu v tejto časti zamietol.

21/ Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Obo/143/1998, dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu, resp. jeho splátok. Od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania. Takýto záver Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je logický a je potrebné s ním súhlasiť, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu, a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahu medzi účastníkmi konania. V danej právnej veci žalobca pristúpil k zosplatneniu celého úveru ku dňu 15.11.2013, teda týmto dňom sa stal splatný celý úver, a súd dospel k záveru, že žalobcovi vznikol nárok na úroky z úveru iba do dňa 15.11.2013, potom už nastupuje režim platenia úrokov z omeškania. Obdobný názor je vyslovený aj v rozhodnutí Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 29.10.2014 sp.zn. 5Co/223/2014, Krajského súdu v Prešove sp.zn.. 3Co/85/2013 zo dňa 25.10.2013, Krajského súdu v Prešove sp.zn. 4Co/83/2013 zo dňa 0.05.2014, uznesení ÚS IV. 476/2012 z 18.9.2012, v zmysle ktorého Ústavný súd SR odobril názor odvolacieho a prvostupňového súdu, podľa ktorého veriteľovi patri a úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úrok y z omeškania / § R 59/1998, 4Obo 143/1998/.

22/ Podľa predloženého prehľadu z výpisu z účtu žalovanej mal súd za preukázané, že ku dňu zosplatnenia predstavovala dlžná istina sumu 3048,02 eur. Súd má však za to, že všetky úhrady, ktoré boli žalovanou vykonané, je potrebné v zmysle ust. § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka potrebné započítať na istinu, ktorá predstavovala sumu 3048,02eur. Suma 1610,32 eur predstavujúca rozdiel medzi vyčerpaným úverom a vykonanými úhradami, pokrýva nárok žalobcu na úroky z úveru do zosplatnenia t.j. ku dňu 15.11.2013. Po zosplatnení už žalobca na základe vyššie uvedeného nevzniká nárok na úrok z úveru, ale iba nárok na úrok z omeškania. Pokiaľ však ide o úroky z omeškania, súd má za to, že žalovaná sa do omeškania nedostala, nakoľko úhradami vykonanými celkom v sume 4658,34 eur bola uhradená jedná celá vyčerpaná istina, ako aj úroky z úveru do zosplatnenia a preto vzhľadom na vyššie uvedené súd žalobu v celom rozsahu zamietol (rozsudok KS Prešov sp. zn.17Co/127/2016).

23/ Zarátanie úhrad žalovanej na poplatky nebolo možné zohľadniť, keďže žalobca vznik nároku na zaplatenie týchto bližšie nešpecifikovaných poplatkov netvrdil a ani nepreukázal, teda neunesol bremeno tvrdenia ani dôkazné bremeno, ktoré na ňom v konaní spočívalo. Na poplatky nedôvodne započítal sumu 747,56 €.

24/ O trovách konania súd rozhodol tak, že ich žalovanej priznal s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Nitra v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie (§ 127 CSP) , proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 365 ods. 1 CSP)

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania ä § 365 ods. 3 CSP) .